

uaglet det er paalønt, at Strafsankterne skulle gaae over til at blive Statsankter istedetfor provindstille, har Regjeringen troet at burde foreslaae at opkræve i bemeldte Aar de samme Beløb, som bleve opkrævede i 1848, der var det sidste Aar, hvori Forhøielse for samtlige Provindser af de oprindelig udfrevne Beløb bestode, hvorved vel vil erholdes et noget ringere Beløb, 52,880 Rbd., end i Udkaftet til Finantsloven er calculeret, nemlig circa 59,000 Rbd., men dette er dog anseet for at være af mindre Betydning. Det oprindelige ved Plakat af 5te Marts 1834 fastsatte Beløb af Sjællands samt Lollands og Falsters Stifters Landdistrikter og Kjøbstæder udgjorde ialt 15,120 Rbd. I 1848 blev, i Genhold til Plakat af 11te November 1846, opkrævet det dobbelte af bemeldte oprindelige Bidrag eller 30,240 Rbd. Naar altsaa sidstnævnte Beløb skal erlægges i 1850, vil, da i Genhold til Loven af 26de Marts d. A. om foreløbig Indtægts og Udgifts Bevilling m. v., det Halve af de ved Plakat af 5te Marts 1834 fastsatte Beløb erlægges i April Termin, endnu være at erlægge i October Termin 1850 $1\frac{1}{2}$ Gange de ved nysnævnte Plakat for et heelt Aar fastsatte Beløb. — De oprindelige ved Frd. af 15de Septbr. 1832 § 6 for Fyens Stifts Landdistrikter og Kjøbstæder fastsatte Beløb udgjør ialt 1,520 Rbd.; i 1848 blev, i Genhold til Plakat af 21de Septbr. 1840, opkrævet det Dobbelte af bemeldte Beløb, eller 3,040 Rbd., og vil altsaa, naar et lige Beløb skal erlægges i indevarende Aar, da det Halve af nysnævnte oprindelige Bidrag, i Genhold til Foranstaaende, alt erlægges i April Termin, i October Termin være at opkræve $1\frac{1}{2}$ Gange de ved ovennævnte Frds. § 6 fastsatte Beløb. Foruden de her ommeldte Bidrag af Fyens Stift, erlægges, i Genhold til Fundats af 10de April 1753 § 8 og Reskript af 3die April 1782 § 4, en Afgift af $\frac{1}{6}$ af Taxten af det stemplede Papir, som bruges til Kjøbecontracter og Skjoder om Eiendomme i Fyens Stift, hvilken Afgift, efter Gjennemsnit for Aarene 1844—1848, har udgjort c. 1600 Rbd. aarligen. De oprindelige ved Frdng. 15de Septbr. 1832 § 5 for Nørrejylland Landdistrikter og Kjøbstæder fastsatte Bidrag udgjøre ialt 7,200 Rbd.; i

1848 blev, i Genhold til Pl. 7de Febr. 1845, opkrævet $2\frac{1}{2}$ Gange bemeldte Beløb, eller 18,000 Rbd., og vil altsaa, naar et lige Beløb skal erlægges i indevarende Aar, da det Halve af nysnævnte oprindelige Bidrag, i Genhold til Foranstaaende, erlægges i April Termin, i October Termin være at opkræve 2 Gange de ved bemeldte Frdngs. § 5 for et heelt Aar fastsatte Beløb.

Efterat Formanden havde bemærket, at der paa Medlemmernes Pladser var omdeelt Exemplarer af Udvalgets Betænkning over Udkaftet til en Lov om Udvæjningen af Forfjellen af det privilegerede og uprivilegerede Hartkorn, gik man derefter over til det 3die Punkt paa Dagsordenen, nemlig Fortsættelsen af Behandlingen af Loven om Pressens Brug.

Mourier: Efter det Meget, som Forsamlingen allerede har hørt om det foreliggende Udkaft til en Presselov, har jeg været stærkt fristet til at frasæde Ordet; men jeg har dog, med særdeles Hensyn til enkelte af de holdte Foredrag, troet ikke at burde tilbageholde nogle Bemærkninger om denne vigtige Sag. Jeg antager, at Regjeringen har havt fuldgyltig Opfordring til at forelægge Lovudkastet saavel paa Grund af den almindelige Udtalelse i Grundlovens § 91, som efter Beskaffenheden af den gjældende Trykkefrihedslovgivning; thi ligesom en hensigtsvarende Presselov upaatvileligen er et væsentligt Led i den Række af organiske Love, hvorved Grundloven skal gjenneføres, saaledes kan det ei heller misfendes, at den provisoriske Forordning af 24de Marts 1848, — saa megen Paaaffjonnelse det end fortjener, at Regjeringen i sin Tid lod denne Lov udgaae — dog, som allerede en anden Taler har bemærket, hverken var beregnet paa eller var egnet til at være en vedvarende Presselov. Dette vil — mener jeg — staae klart for Enhver, der med noget Overblik kan bedømme, hvorledes Forholdene vilde stille sig, hvis det skulde forblive ved Forordningen af 27de Sept. 1799, sammenholdt med den provisoriske Forordning af 1848 og Grundlovens § 91, og det er tildeels allerede belyst af andre Talere. Jeg tror derfor, at det i enhver Henseende fortjener Bisald, at